

Naeniam funebrem, in
exeqvias viri
spectatissimae &
inregerrimae fidei dn. ...

Agrell, Johannes Magni

1 Ic 1695 Höök, Gudmund

National Library
of Sweden

8
222

NÆNIAM FUNEBREM,
IN EXEQVIAS
Viri Spectatissimæ & Integerrimæ Fidei
DN. GUDMUNDI

M o o k z /

Acad. Aboënsis Qvæstoris soler-
tissimi qui præter propter Annis 46 transactis post
diuturnum morbum vitam reliquit & pie Do-
mino obdormvit die 22 Feb. Anni 1695.

Corpus vero exanime Solenni Funeris Pompa in Ca-
thedrali Templo Aboensi in suum conditorium infere-
batur die 27 Martii ejusdem Anni.

*In pie defuncti memoriam & superstitem qualecumque solamen
descripserunt & effuderunt.*

Omnes usque adeo tardi & hebetes & demissi sunt in terram ut ad divina non erigantur ac mente confurgant nisi ubi novum aliquod est cælo fulsit miraculum. Donec enim solita decurrunt, admirationem rerum vel consuetudo subducit. At cum aliquid ex more mutatum fuerit, omnium vultus in cælo est. Ita mortalibus hoc est ingenium, ut, quasi summis verticibus adamantinos dira necessitas fixisset clavos, nec animum metu exsolvant prius, nec oculos elevent ante, quam mors ultima rerum linea suam sævitiam in illos exercuerit, præstolantes se facile ejus, de nullis melius meritæ, quam de his ad quos venit, antequam invocaretur, laqueis caput expedituros fore. Hæc servitutem invito domino remittit. Hæc captivorum catenas levat. Hæc est carcere educit, quos exire imperium impotens vetuerat. Hæc exulibus in patriam semper animum oculosque tendentibus, ostendit nihil interesse, inter quos, quisque jaceat. Hæc ubi res fortuna male divisit, æquo jure exæquat omnia. Hæc est, quæ efficit, ut nasci non sit supplicium, quæ efficit ut non concidamus adversus minas casuum, ut servare animum potentem nostri possimus. Hæc omnia Amplissimus Vir Acad. Quæstor DN. GUDMUNDUS ḡḡḡḡ sedulo in consilio habuit, cujus meritorum multitudinem & qui animus semper contra mortem fuerit, si quis cum annis conferat, ultra ætatem putabit. Nam mortis, quæ ne tranquilla expectetur senectus atris semper circumvolat alis, magnitudinem ei, dum in vivis fuit, nulla subtraxit insatiabilis avaritia; nulla in supervacuis laboribus operosa sedulitas, nulla luxuria. Nulla inertia languidum reddidit, nulla ipsum ex alienis initiis defatigavit ambitio; nulla denique ipsum præceps cupiditas spe lucri detinuit, nec unquam alienis periculis intentum vel suis anxium torisit cupido malitiæ.

Sun

Sunt, quos ingratus superi orum cultus voluntaria servitute consumat. Multos etiã alienæ fortunæ & suæ odium habet. Verum horũ nihil vitam nostri Quæstoris circumstetit. Cogitabimus igitur hunc nostrum non esse amissum, sed magno impetu magnos hujus vitæ & decumanos fluctus fregisse, ac ex hac miseriarũ catastrophâ in meliorem stationẽ esse præmissum; ubi nulla ægritudo, nulla vicissitudo, nullus item boreæ insultus ipsum aggreditur. patientia propterea superanda sunt & magno animo excipienda, quæ evitari non possunt. Et ut multo tempus damus, quo despumet: sic mæsto animo ut ægritudinis fæces ejiciat, diesque paulatim leniat & mora, quod sola ratio non potest.

JOH: AGRELL.

S O N N E T.

Hör stilla Wandringz Man/som ån i Frögde-
Tanckar/
Här lesver frist och sund/det alt förgång-
ligt är/
Swad hålft i werlden fins/sorg möda och beswär
Med meera tusend salt som här för glädie wanckar.
Exempel wisas här då man til Jorden samtkar
Her. GUDMUND HSSA en Mann hwars
Dygder när och fiär.
Bepriſas med stort Lof/ och Finland witne bår/
At hå på werldzens grund ey hafwer fåst sit anckar.
Dy är ey vnder wårdt/ det Makan höres qwida
Med slit beklaglig Ord: min Crona fallit har/
Ey finner iag nu meer i werlden mitt förswar/
Förglädie tusend gång/iag sorg och pust mon lijda
Men GUD som sårat har en högstbedröfwat siäl
Sörslån henn'alstõns Tröst och sist itt ewigt wål!
JOH: Lönqwist.

Du wärldzlig sinnad Siäl/ som nöhet der af sin ner
Ut du til talet stoort mång ägor åt tig skinner/
Du synd-befläckad Siäl som gör mång gär-
ning grof/

Kom hijt och stoda dig och anse dödzens prof/
Det han wäl förra gjort på unga och så gamla
Af hög och nedrig ambt med sliff Respect han fambla/
På thet du der af lård/ ju bättre kan förstå
Uplösa Samwet titt/ som dunkelt wara må/
Af syndzens Dimba mördet/ thet hierat dit betagit
Och ifrån Himmelsk Lust/ til jordisk Omförg dragit/
Kom hijt så säger iag/ och ståda slittigt här/
En Dugde Spegel klar/ som löste när och fiär/
Den fordom Qvästor from/ som skal begrafwen blifwa
På hwilkens döda mull/ man wil det loford gifwa
Som man med rätta bör/ iag troor at hwar bekant
Skal säna det der hoos/ at iag här rimmar sant/
Så när den man wardt född/ som längre fram i ähren
Sig wiste Dugden fram/ fast floor i ungdoms währen/
Och seen ju meer och meer/ så tog den daglig til
GUD och Föräldrom fär/ mot alla from och still/
En af nån Girigheet/ men höflighet i Seder
Ja kärlek/ slitigheet och Sinne utaf beder.
Hoo weta wil ännu/ der mer Beröm wäl fans
Som iag en räknat up. Läs mannens ährefrang.
Sorgbundne sörjer en/ men täncker Mannen wara
Der Lust och ewig Frögd/ GUD honom en skal spara
En liustig Engla Sång/ nu frögdar fullt hans Siäl
Med Frögd och Lute klang/ der troter aldrig wäl.

OLAU S Lönqwist.

